

maal, selv om endnu Nyttekørselen belægtes med nogen Afgift.

For Personmotorvogne (herunder ogsaa Omnibusser og Drosker) foreslaas Afgiften nedsat til 200 Kr. til og med 8 H. K. (Skatteheste), mellem 8 og 12 H. K. bibeholdes Ministerens Forslag (300 Kr.), mellem 12 og 16 H. K. foreslaas Afgiften sat til 400 Kr., mellem 16 og 20 H. K. til 550 Kr., mellem 20 og 24 H. K. til 700 Kr., mellem 24 og 28 H. K. til 900 Kr. og over 28 H. K. til 1 200 Kr. (Ændringsforslag Nr. 1). Fremdeles har Udvalget indsat Forslag om, at Ministeren i visse Tilfælde kan nedsætte Afgiften *til det halve* (Ændringsforslag Nr. 6). Tanken dermed er at skaffe Mulighed for Lempelse overfor saadanne Personer, som kan oplyse *dels*, at de benytter deres Motorvogne saa godt som udelukkende i deres Virksomheds Medfør, *dels*, at Erlæggelsen af fuld Afgift vil virke uforholdsmæssig tyngende paa deres økonomiske Stilling. Derimod indføres ikke flere fuldstændige Fritagelser for Afgift end allerede i Lov af 20. Marts 1918 § 35, 6te og 7de Stykke, fastsat, samt de i Lovforslaget optagne (Politi og Vejevæsen), da samtlige Motorvogne dog ogsaa benyttes udenfor den egentlige Virksomheds Tjeneste.

Af de talrige skriftlige og mundtlige Henvendelser til hele Udvalget og dets enkelte Medlemmer har Udvalget faaet det bestemte Indtryk, at Lovbestemmelser om hel Fritagelse nødvendigvis maa blive vilkaarlige baade med Hensyn til, hvad der medtages under Fritagelse, og med Hensyn til, hvad der udelukkes. For Statens og Kommunernes Tjenestemænd, for Læger, Dyr læger, Præster, Haandværksmestre og deres Arbejdere, farende erhvervsdrivende eller Professionister, som alle har henvendt sig om Fritagelse, og som alle har haft Fortalere i Udvalget, gælder i Virkeligheden et og det samme, saa snart en Afgift i det hele er indført, at det er umuligt at holde Nytte- og Fornøjelses-Kørselen ude fra hinanden gennem Lovbestemmelse, men at hvert Tilfælde maa betrag-

tes for sig efter dets økonomiske Betydning for paagældende og Køretøjets Anvendelse, hvilket kan opnaas ved en Nedsættelse til det halve gennem Finansministeren.

Da Omnibusser og Drosker inddrages under de almindelige Regler, og Afgiften for de store H. K. Vogne betydelig forhøjes, samt da Antallet af Automobiles efter Oplysninger, som er indkommet efter Lovforslagets Forelæggelse, er i stadig Stigning, maa Udvalget antage, at Afgiften efter hele Loven selv med denne Lempelse vil indbringe det af Ministeren forudsatte Beløb, omend fordelt væsentlig anderledes og mindre generende for Nyttekørselen.

Afgiften af Lastautomobiles foreslaas nedsat til 100 Kr. (Ændringsforslag Nr. 2). For Motorcykler foreslaas, at Cykler med 2 H. K. eller derunder nedsættes til 50 Kr., og at den derefter stiger gennem stigende Intervaller til højst 300 Kr., som naas ved 12 H. K., et rent Luksuskøretøj. For Paahængsvogne er Afgiften altid 50 Kr. (Ændringsforslag Nr. 3).

Fremdeles er af Finansministeren stillet og af Udvalget accepteret to lempende Ændringsforslag (Nr. 4 og Nr. 5), dels om, at forretningsdrivende i Automobilbranchen kan have indregistrerede Automobiles henstaaende afgiftsfrit i et Halvaar, dels om, at Afgiften for 1919 kun erlægges med Halvdelen, naar Indregistreringen først har fundet Sted i Aarets sidste Halvdel.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) 1ste Stykke, Punkt 1) affattes saaledes: „Af Motorvogne, der benyttes til Personbefordring (herunder Vogne, der offentlig udlejes, og Omnibusser), svares: